

Overlevering om tidligere Liders Tryk, vi vide, hvilke Misligheder de i gamle Tider have medført. En Ufsættelse paa ubestemt Tid af at overveie Sølgerne af de økonomiske Forhold med Hensyn til Embedsstanden kan uden at de Herrer vente det eller ret gjøre sig rede for det, i større Grad, end de maatte selv tro det, medføre Misligheder og Mismær, som det senere vil være forbundet med store Vanskeligheder og Udgifter at raade Bod paa. Jeg kan ikke Andet end advare det ærede Folkething imod at se en Sag som denne under et saadant begrænset politisk Syn, — thi den Betragtning, jeg nu har tilladt mig at fremhæve, er, tror jeg, i en anden og højere Forstand politisk — men dens Syn naaer noget længere end til det Spørgsmaal, om dette Ministerium varer lidt kortere eller længere. Naar det ærede Medlem endelig lige over for de Lidelser, som han erkjendte, at Nogle vilde blive underkastede, talte om de Lidelser, hele Befolkningen skulde være underkastet paa Grund af den nærværende Situation, saa beder jeg det ærede Medlem undskyldte, at jeg ikke tror, at der i denne Sammenstilling ligger Noget, som for den, der ser lidt nøje til, indeholder det allermindste Overbevisende. Den hele Befolknings Lidelser turde dog ved nærmere Overveieelse i dette Tilfælde svinde ind til et Nil. Det er dog en almindelig bekiendt Sag, at der om alle de Spørgsmaal, hvortil der her sigtes, er meget forskellige Meninger i Landet. Lidt flere eller lidt færre til den ene Side mellem Folkethingets Valgere kan dog vel ikke afgjøre, om der her skulde påføres den hele Befolkning Lidelser. Men fremfor Alt vil jeg sige: Lad os gjøre det Lantexperiment, at dette Ministerium slet ikke bestod — jeg gad vide, hvorfra det ærede Medlem har den ringeste Sikkerhed for, at en eneste af de Love, om hvilke der her er Spørgsmaal, derved i den Sammenhæng, hvori det ærede Medlem her taler om Befolkningens Lidelser, skulde være bragt et eneste Skridt frem til at lette disse Lidelser. Jeg for min Del anser det for givet, at, om Ministeriet traadte af idag, vilde der ved denne Omstændighed alene ikke være gjort det aller Mindste med Hensyn til Gjenmægtelsen af de Foranstaltninger, mod hvilke Modstanden ingenlunde særlig eller udelukkende kommer fra det nærværende Ministerium. Det er ikke her min Mening, at komme ind paa en almindelig politisk Debat; men jeg har efter de forskellige Anordninger, som det ærede Medlem har gjort, dog ikke kunnet undlade at udtale, hvorledes min Opfattelse er efter det konstitutionelle Standpunkt, hvorpaa vi her staa efter vor Grundlov, hvorfor jeg mener, at det er en farlig og usforsvarlig Vej, naar man vil føre Thinget ind paa en Regtelse af en Bevøelse af en Lov, hvis Indhold træder frem med et saadant Næstærighedskrav som nærværende Lov, af Hensyn til de Personer, hvoraf

Ministeriet er sammensat. Det er at føre os over fra de reelle Forholdenes Drøftelse til de personlige Spørgsmaal, og dog forekommer det mig, at det ikke er saalænge siden, det ærede Medlem selv sagde, at det ikke var Personerne, der taltes om, men at det var Tingene.

Formanden: Folkethingetsmanden for Rjøbenhavns 5te Valgkreds har Ordet:

Ville: Jeg frasvalder Ordet.

Formanden: Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Ville: Maa jeg atter bede om Ordet?

Formanden: Nu har det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds Ordet.

J. A. Hansen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) fortrød, at han kort forud havde sagt, at han frasvaldt Ordet, og da jeg saa gjerne vil føie ham, hvor jeg kan, vilde jeg gjerne have ladet ham faae Ordet først. — Den ærede Finantsminister kom ind paa mange vigtige og alvorlige Spørgsmaal. Han henholdt sig til, hvad jeg nemlig havde udtalt, nemlig at den Uoverensstemmelse, der er imellem Ministeriet og Folkethingets Flertal, ikke angik Personerne; dette holder jeg mig fuldstændig til. Naar her er talt om, at man ikke finder sig bespøjet til at behandle nærværende Lovforslag overfor det nærværende Ministerium, er det jo ikke, fordi dette bestaar af de paagjældende Personer, men det er, fordi det, som jeg ogsaa nys hørte af den ærede Finantsministers Udtalelser, ingenlunde kan opfatte Folkets Trang og Forhøveder saaledes som vi Andre; deri ligger Forskjellen. Den ærede Minister modtog lige i dette Dieblik vor Paastand om, at Mange omkring i Landet lide ved, at hele vor Udvikling staaer stille paa Grund af Ministeriets Fastholden ved sin Stilling. Ministeriets Grundsetninger ere saadanne, at man, idet man tager saa fuldt Hensyn til den ene Side, som man gjør ved det foreliggende Forslag, intet Hensyn tage til andre Sider, hvor der kan være ligesaa megen Trang som her, og hvor Sædne kunne være ligesaa store. Det er den hele Stilling, der tales om, men ingenlunde de høitærede Personer, som indtage Stillingen. Den ærede Finantsminister foremalde os en meget frugtelig Situation; han fremstillede Muligheder, som maatte give mig den Tro, at han virkelig ser Stillingen ganske overordentlig mørk og i det Hele taget langt mørkere, end man skulde tro ifølge det Lovforslag, her ligger for. Jeg tror ikke, at dette Forslag berer Vidnesbyrd om, at Ministe-